

MPANGILIO NA NIDHAMU KATIKA KIUMBE KIPYA

Nidhamu katika Eklezia

—Mat. 18: 15-18—

Usimamizi wa nidhamu sio kazi ya wazee tu, bali ya Kanisa lote. Ikiwa mtu anaonekana kuwa na makosa au dhambi, basi anapaswa kuonyeshwa kosa lake hilo linalodhaniwa na yule tu aliyemkosea, au na yule mshirika aliyekuwa wa kwanza kugundua kosa hilo. Ikiwa yule aliyekosolewa atashindwa kujirekebisha, na *anaendeleo* katika kosa au dhambi, basi ndugu wawili au watatu pasi na hila ya hapo awali wanapaswa kuombwa ili walisikize jambo hilo na kushauri wale wanaozozana. (Wazee wanaweza au hawawezi kuwa, lakini wazee wao hawataongeza nguvu yoyote au mamlaka katika kesi hiyo isipokuwa uamuzi wao unaweza kuwa mkali na ushawishi wao zaidi.) Ikiwa kamati hii itaamua kwa umoja kwa upande wowote ule, upande mwingine ule unapaswa kukubali kwa urahisi, na jambo hilo limalizwe kabisa-- marekebisho, au marejesho, ifanywe haraka iwezekanavyo. Ikiwa yeyote kati ya wenye mizozo wale wa kwanza bado anemezidi katika kosa lile, yule wa kwanza kuleta shtaka au mmoja wa wale walioitwa kwenye kamati au, ikiwezekana, hawa wote kwa pamoja, basi (lakini sio kuharikisha) *ataweza* kutumia fursa yake ya kuleta jambo hilo mbele ya *Eklezia*, mwili, Kanisa. Kwa hivyo ni dhahiri kwamba Wazee hawakuwa waamuzi wa washirika- kusikia na hukumu ziliachiwa shirika, au Kanisa.

Hatua mbili za awali (zilizotajwa hapo juu) zikishachukuliwa, ukweli ukithibitishwa na wazee, itakuwa jukumu lao kuitisha mkutano mkuu wa *Eklezia*, au chombo kilichoteuliwa, kama *korti* - kusikiliza kesi hiyo katika pande zake zote, na kwa jina na heshima ya Kichwa chake kikatoe maamuzi. Na swala hilo linapaswa kuwa wazi sana, na aliyehukumiwa anapaswa kupewa hukumu kwa huruma, hivi kwamba maamuzi hayo yanaweza kukubalika bila pingamizi, au karibu ya hiyo. Kwa njia hiyo amani na umoja wa mwili (*Eklezia*) utahifadhiwa. Toba hata hadi wakati wa hukumu ya Kanisa inawezekana. Hapana, kufikia toba na mabadiliko ndiyo malengo ya kila hatua hizi--kumrudisha mkosaji; *kumwuadhibu* sio lengo kamwe. Kuadhibu sio yetu bali ni ya Mungu: "Kisasi ni juu yangu mimi, mimi nitakulipa, asema Bwana." (Warumi. 12:19) Ikiwa mkosefu atatubu kwa hatua yoyote katika hatua hizi, basi hiyo inapaswa kuwa sababu ya shukrani na kufurahi kwa wote walio na Roho wa Bwana, kwa kuwa hakuna wengine waliyo viungo vya mwili wake. Warumi 8: 9

Kwa kweli, hata ikiwa mkosaji anakataa kusikia (kutii) maamuzi ya Kanisa lote, hakuna adhabu itakayotekelezwa au hata kujaribu. Vipi basi? Kanisa litamnyang'anya tu ushirika na ishara yoyote na udhihirisho wowote wa undugu. Tangu hapo mkosaji anapaswa kuchukuliwa "kama mtu wa ulimwengu na mtoza ushuru." Mt. 18:17

Kusiwe na wakati wowote katika hatua hizi ambapo makosa au dhambi ya mkosaji inafanywa mali ya umma -- akatiwe yeye kashfa na Kanisa, na Bwana, Kichwa cha Kanisa. Wala hastahili kusemewa kwa ukali hata baada ya kutengwa; kama vile hatupaswi kukandamiza, au kuwanyanyasa watu wa ulimwengu na watoza ushuru, lakini tunapaswa "kutosema vibaya mtu yeyote" na "kuwatendea watu wote mema."

(Tito 3: 2; Gal. 6: 10) Upendo ni sifa ambayo inasisitiza utiifu kamili kwa mahitaji haya mawili ya mwisho kwa "watu wote": ni jinsi gani upendo utasisitiza zaidi kwamba "ndugu," mshirika mwenzake katika *Eklesia*, mwili wa Kristo, haitajeruhiwa tu na taarifa za uwongo au zilizovunjika, lakini kwamba kwa kuongezea, udhaifu wake au makossa ya kipumbavu au dhambi zitasitiriwa kwa uangalifu, sio kwa ulimwengu usio na huruma tu, bali pia kutoka kwa "nyumba ya imani" "na kutoka kwa Kanisa hata hadi hatua ya mwisho ya" kuiambia Kanisa " ikipatikana kuwa ya lazima kabisa. Katika kila hatua roho ya upendo itatumai kuwa mkosaji anafanya kazi chini ya kutojua, na atakuwa akiomba hekima na neema ya kumgeuza mwenye dhambi kutoka kwa makosa ya njia yake na kwa hivyo (ikiwezekana) kuokoa nafsi kutokana na mauti. Yakobo 5:20

Laiti, kwamba Roho Mtakatifu, roho wa upendo, anaweza kukaa ndani ya kila mshirika wa Eklesia sana hivi kwamba angeweza kutoa uchungu kusikia habari za kukashifu mtu yeyote, na haswa juu ya mshirika-mwenza! Hii mara moja itaondoa nusu ya msugvano, au zaidi. Wala kufuata utaratibu hapo juu, ulioainishwa na Bwana wetu, kusababisha majaribu ya *kila mara* kanisani: badala yake, huku ukiondoa msingi wa uadui, ungesisitiza heshima kwa maamuzi ya Kanisa kama maamuzi ya Bwana, na sauti ya Kanisa ingesikiwa na kutiwa ipasavyo. Kwa kuongezea, kwa mpangilio na upendo uliopo hivyo tunaweza kuwa na hakika kwamba kila mmoja atatafuta iwezekanavyo "kuzingatia mambo yake mwenyewe" na sio kujaribu kumkaripia ndugu yake au kumsahihisha, au kuleta suala hilo mbele ya kamati au Kanisa, isipokuwa jambo hilo lina umuhimu na linahusu yeye mwenyewe au Kanisa au Ukweli.

Bila shaka, shida nyingi za Kanisa (na jamii na shida za kifamilia pia) hazitokani na hamu ya kufanya vibaya, au hata kutokana na kosa lililofanywa bila ya kukusudia, lakini kutokana na kutokuelewana na, angalau, mafikira mafupi ya kusudi au nia. Ulimi ndio huunda maovu kwa ujumla; na ni sehemu ya roho ya akili timamu, kwa hivyo, kuchunga mdomo na vile vile moyo, ambako hutoka maoni ya kutamkwa, ambayo mdomo hutamka, kwa kuwasha moto wa tamaa mbaya na mara nyingi kuumiza wengi. Kiumbe Kipya - Kanisa - lina maagizo madhubuti kutoka kwa Bwana wao na Kichwa kuhusu suala hili muhimu. Roho yake ya upendo yafaa kuwajaza wanapokwenda *peke yao*, kibinafsi, kwa yule aliyejeruhiwa bila kushauriana au kuongea na mtu yeyote juu ya hio. Hawaendi kule ili kumfanya *aone aibu juu ya mwenendo wake*, wala kumkandamiza au kumuadhibu, lakini kupata dhamana ya kukosea na ikiwezekana, fidia kwa jeraha ambalo tayari ameshapokea. Kuwaelezea wengine juu ya ubaya huo, mbeleni au baadaye, sio fadhila, sio upendo - kinyume na Neno na Roho ya Kichwa chetu. Sio hata kuuliza *ushauri* iwapo jambo hilo linafaa kuelezewa: tunayo *ushauri* wa Bwana na tunapaswa kuufuata. Ikiwa kisa hicho ni cha pekee, Mzee mwenye busara zaidi ya wote anafaa kuulizwa ushauri kimafumbo kulingana na kisa kiliopo, ili shida halisi na mkosaji asijefunuliwa.

Isipokuwa shida ni kubwa, jambo linapaswa kumaliza na rufaa ya kibinafsi kwa yule anayekosea, iwe anasikia au mjumbe wa kusikia - kutoa. Lakini ikiwa hatua ya pili ikionekana kuwa ya lazima, hakuna maelezo ya shida inapaswa kufanywa kwa wale walioulizwa kutoa hadi watakapokusanyika mbele ya mshtakiwa na mshitakiwa. Kwa hivyo "mazungumzo" ya kejeli yataepukwa na kamati ya ndugu itakuja kwa kesi bila kupuuzwa na kuweza kushauri pande zote mbili kwa busara; kwa kuwa shida inaweza kuwa pande zote mbili, au, ikiwezekana, iko upande wa mshtaki. Katika hafla zote, mshtakiwa atapendezwa na haki kama hiyo na ataweza kujitolea kwa washauri kama ikiwa kozi yake inaonekana kwao pia kuwa mbaya. Lakini ikiwa yule anayedhaniwa na kamati kuwa na makosa atajitolea au la, jambo hilo lote bado

ni la kibinafsi, na bila kutajwa kwa jambo hilo inapaswa kufanywa kwa mtu yeyote hadi, ikiwa inafikiriwa kuwa ya kutosha, italetwa mbele ya Kanisa, na kupitishwa mwishowe. Basi kwa mara ya kwanza ni mali ya kawaida kwa watakatifu tu, na kwa kadiri walivyo watakatifu watatamani kusema zaidi ya lazima kwa mtu yeyote anayeheshimu udhaifu au dhambi za mtu yeyote.

Katika kutekeleza matokeo ya korti ya Kanisa, jambo hilo linakaa kwa kila mtu; kwa hivyo, kila mmoja lazima atambue haki ya uamuzi mwenyewe. Adhabu ya kujiondoa kwa ushirika imeundwa kuwa marekebisho kwa haki, na ni maagizo ya Bwana. Ni kutumika kama kinga kwa Kanisa, kuwatenganisha wale wanaotembea vibaya, sio kwa roho ya upendo. Haifai kuthaminiwa kuwa mgawanyiko wa milele, lakini tu mpaka yule atakayelalamishwa atambue na atambue makosa yake na kwa kiwango cha uwezo wake kurekebisha.

Mashtaka dhidi ya Wazee

"Usipokee shtaka dhidi ya Mzee, isipokuwa kwa mashahidi wawili au watatu." 1 Tim. 5:19, R.V.

Mtume katika taarifa hii anatambua kanuni mbili. (1) Kwamba Mzee amekwisha kutambuliwa na kusanyiko kuwa na tabia njema na nzuri, na kama anayetaka sana ukweli, na aliyejitolea kwa Mungu. (2) Kwamba watu kama hao, kwa sababu ya umashuhuri wao katika Kanisa, wangewekwa alama na Adui kama vitu maalum kwa shambulio lake - vitu vya wivu, uonevu, chuki na ugomvi kwa wengine, kama vile Bwana wetu alivyoonya- "Usishangae ikiwa ulimwengu unakuchukia"; "mnajua ya kuwa ilinichukia kabla haijawachukia"; "Ikiwa wamemwita Bwana wa nyumba Beelzebuli, basi watawaita zaidi wa jamaa yake!" (Mt. 10:25; 1 Yn. 3:13; Jno. 15:18) Ndugu aliye mwaminifu na mwenye uwezo zaidi, ndivyo anavyokuwa nakala ya Mwalimu wake, na chaguo lake kama Mzee; na yule Mzee mwaminifu zaidi, hakika atapata kuwa na maadui- sio Shetani na wajumbe wake tu, bali pia vile vile vile Shetani anavyoweza kupotosha na kupotosha.

Sababu hizi zinapaswa kumhakikishia Mzee dhidi ya kulaaniwa kwa neno la mtu yeyote, ikiwa sivyo maisha yake yalionekana kuwa sawa. Kama habari za usikivu au uvumi, hazipaswi kuzingatiwa hata kidogo; kwa sababu hakuna mjamaa wa kweli, mtambuzi wa utawala wa Bwana (Math. 18: 15), angezunguka uvumi au kuwa na ujasiri katika neno la wale ambao wangedharau maagizo ya Bwana. Ili kusikilizwa hata kidogo, washtakiwa lazima wakiri kuwa mashahidi. Na hata kama mashahidi wawili au zaidi walishtaki hakutakuwa na njia nyingine ya kusikiza kesi hiyo kuliko ile tayari imeelezwa. Mtu yeyote anayeshtaki vibaya dhidi ya Mzee, lazima, baada ya mkutano wa kibinafsi kushindwa, amechukua naye wengine wawili au watatu ambao watakuwa mashahidi wa upinzani wa makusudi na mzito. Halafu jambo hilo, halijashughulikiwa, linaweza kuletwa na Timotheo au mtu yeyote mbele ya Kanisa, nk.

Kwa kweli, mashtaka haya mbele ya mashuhuda wawili au watatu, kuwa sharti hilo linawahusu washiriki wote, inaacha nafasi ya maoni kwamba Mtume alikuwa akidai kuwa Mzee anapaswa kuwa na kila haki na haki iliyohakikiwa kwa ndugu yeyote. Inawezekana wengine walishikilia kushikilia kuwa kwa kuwa Mzee lazima "ashuhudishwe vizuri," sio tu katika Kanisa, lakini nje yake, Mzee anapaswa kukasirishwa kwa tuhuma hizo kidogo, kwa sababu ya msimamo wake wenye ushawishi. Lakini maneno ya Mtume hutamka kwamba fursa za Mzee lazima ziwe sawa na za wengine.

Suala hili la mashahidi linahitaji kubandikwa sana kwenye akili ya kila Kiumbe kipya. Kile ambacho wengine wanadai kuwa wanajua na kile wanachosema kwa uwongo ni lazima hata kisichukuliwe- kisichukuliwe. Ikiwa wawili au watatu, wakifuata maagizo ya Bwana, wakimshtaki mtu yeyote - sio kwa kuogopesha na kwa uwongo lakini kama alivyoamriwa - mbele ya Kanisa, hata wakati huo haziwezi kuaminiwa; lakini ndipo itakuwa wakati sahihi kwa Kanisa kusikia jambo - kusikia pande zote mbili, mbele ya kila mmoja; na kisha toa uamuzi wa kimungu na shauri, lililowekwa juu ya kumsaidia mkosaji arudie kwenye haki na sio kumshinikiza kwenye giza la nje.

Wito Iliyodanganywa Kuhubiri

Idadi kubwa ya watu hutangaza kwamba walipokea wito wa Bwana kuhubiri Injili; labda wanaongeza kwenye pumzi inayofuata ambayo hawakujua kwanini, au kwamba wanajua kuwa hawana sifa maalum kwa huduma hiyo, au kwamba hali zote zimeonekana kuwazuia kuitikia wito. Kuuliza juu yao juu ya maumbile ya "wito", hukua ukweli kwamba ilikuwa tu mawazo au dhana. Mtu alijisikia kufurahishwa katika wakati fulani katika uzoefu wake (labda kabla ya kuwa Mkristo wakati wote) kwamba lazima ajitoe kwa Mungu na huduma Yake, na sifa Yake ya juu zaidi ya huduma ya Mungu ilitolewa kutoka kwa uzoefu wake wa kawaida wa kanisa, aliyewakilishwa na mhubiri huduma ambayo familia yake ilihudhuria. Mwingine alihisi kufurahishwa, na kujiambia mwenyewe - Jinsi ningependa kuweza kuvikwa kitambaa hicho na kupokea heshima na taji na mshahara wa mhubiri — hata wa pili au wa tatu. Ikiwa alikuwa na kujistahi kubwa, pia, labda alijisikia kufurahishwa zaidi kuwa kama mitume walioteuliwa walikuwa "watu wasio na talanta na wasio na ujinga," kwa hivyo, labda, Mungu alikuwa naye katika akili haswa kwa sababu ya kukosa talanta na elimu. Mungu amependelea watu wengi kama hao, na sababu yake vile vile, kwa kutofungua njia ya matamano yao, akafikiriwa kuwa wito wake wa kuhubiri.

Kama ilivyoonyeshwa tayari, kila mjumbe wa Uumbaji Mpya ameitwa kuhubiri; sio kwa matamano yake au fikira zake, lakini kwa Neno, ambalo linatoa wito kwa wote wanaopokea neema ya Mungu bila bure "kuonyesha sifa za yeye aliyetuita kutoka gizani kuingia kwenye nuru yake ya ajabu." (1 Pet. 2: 9) Wito huu ni pamoja na, wote waliozaliwa na roho ya Ukweli - wa kiume na wa kike, kifungo na huru, matajiri na maskini, waliosoma na wasio na elimu-nyeusi, kahawia, nyekundu, njano na nyeupe. Je! Ni tume gani inayohitajika zaidi kuliko hii - "Ameweka wimbo mpya kinywani mwangu," hata "fadhili zenye upendo za Yehova"? Psa. 40: 3; 107: 43

Ukweli, Bwana aliwachagua na kuwaita mitume kumi na wawili kwa kazi maalum; kweli pia amependelea kwamba hadi sasa watu wake watasikiliza maneno yake "ataweka viungo mbali mbali mwilini" kama inavyompendeza- wengine kwa huduma moja na wengine kwa mwingine, "kwa kila mtu kulingana na uwezo wake kadhaa ." (Mt. 25:15) Lakini anatuonyesha wazi kwamba wengi watafuta "kujiweka wenyewe" kama walimu; kwamba ni jukumu la Kanisa kumtazama kila wakati kama Kiongozi wao wa kweli na Kiongozi, na sio kupendelea ndugu wanaojitafuta wenyewe; kwamba kupuuza jukumu hili kuta maana kupuuzwa kwa maneno yake; upungufu, kwa hivyo, wa upendo na utii; na hakika itakuwa kwa hasara ya Kiroho ya Eklesia kama hiyo, na pia kwa shida ya mwalimu aliyejiweka mwenyewe.

Utawala wa Bwana juu ya somo hili imewekwa wazi kuwa - "Yeye anayejinyenyekeza atainuliwa; na yule anayejinua atashushwa." (Luka 14:11) Kanisa linapaswa kufuata sheria hii, nia hii ya Roho, katika mambo yote ambayo atatafuta kujua na kumtii Bwana wake. Njia ya Bwana ni kumuendeleza yeye tu ambaye bidii na uaminifu na uvumilivu katika kufanya mema wamejionyesha katika vitu vidogo. "Yeye aliye mwaminifu kwa kile kilicho kidogo amwaminifu pia katika mengi." (Luka 16:10) "Umekuwa mwaminifu kwa vitu vichache. Nitakufanya uwe mtawala wa vitu vingi." (Mt. 25: 21,23) Kila wakati kuna nafasi ya kutosha chini ya ngazi ya heshima. Yeyote anayetaka, haja ya kuwa kwa muda mrefu bila fursa za kumtumikia Bwana, Ukweli na ndugu kwa njia dhaifu ambazo wenye roho za kiburi watachukia na kuzipuuza, wakitafuta huduma ya heshima zaidi mbele ya wanadamu. Waaminifu watafurahi katika huduma yoyote, na kwao Bwana atawafungulia milango pana zaidi ya fursa. Kwa hivyo mapenzi yake, yakionyesha hekima kutoka juu, yapaswa kufuatwa kwa uangalifu na kila mwanachama wa Uumbaji Mpya — haswa katika kura yake, katika kunyoosha mkono wake kama mshiriki wa mwili wa Kristo kuelezea mapenzi ya Mkuu.

Ndugu anayejitafuta mwenyewe anapaswa kupitishwa, hata hivyo uwezo; na asiye na uwezo, lakini mnyenyekevu, ndugu anapaswa kuchaguliwa kwa Mzee. Kwa hivyo kukaripia kwa upole kunapaswa kuwa na faida kwa wote-ingawa hakuna neno moja linalosemwa kuhusu sababu zinazosimamia. Na kwa upande wa Mzee anayeweza kutoa ushahidi wa roho ya kidikteta, au anayejiona kama juu ya Kanisa na ya darasa tofauti, au akiashiria haki ya Kimungu ya kufundisha kutokuja kupitia Eklesia (Kanisa), itakuwa ni fadhili na jukumu la mtu kama huyo kumfanya aachane na sehemu isiyo maarufu ya huduma au kutoka kwa huduma zote maalum kwa muda, mpaka atakapochukua ukarimu huu mpole na kujipona kutoka kwenye mtego wa Adui.

Wote ni lazima ukumbuke kuwa, kama uwezo mwingine, tamaa ni muhimu katika Kanisa na vile vile ulimwenguni; lakini kwamba katika Uumbaji Mpya haifai kuwa tamaa ya ubinafsi kuwa kitu kizuri na maarufu, lakini hamu ya kupenda ya kumtumikia Bwana na watu wake, hata wanyenyekevu sana. Sote tunajua jinsi matamanio yalisababisha kuanguka kwa Shetani - kutoka kwa neema na huduma ya Mungu hadi nafasi ya adui wa Muumba wake na mpinzani wa kanuni zake zote za haki. Vivyo hivyo, wote wanaochukua mkondo wake, wakisema, "Nitapanda juu ya nyota za Mungu [nitajiweka juu ya wengine wa wana wa Mungu], nitakuwa kama Aliye Juu Zaidi [[mtawala kati yao, mtawala wa mamlaka ya kimungu bila kuteuliwa na Mungu, na kinyume na kanuni ya Kiungu], "wana hakika kutokukaliwa na Mungu, na kutengwa kwa kutengwa na Bwana. Na ushawishi wa kama, kama Shetani, una hakika kuwa mbaya. Kama Shetani angekuwa mwalimu asiye salama, ndivyo pia wote ambao wana mtazamo wake wataongoza kwenye gizani kwa nuru; kwa sababu hawako katika mtazamo mzuri wa kupokea mwanga na kutumiwa kama wajumbe wa wengine kwa wengine.

Wakati wowote, kwa hivyo, ndugu yeyote anahisi ana hakika kuwa ameitwa kuhubiri katika eneo fulani la umma wakati hakuna mlango wa huduma umefunguliwa kwa njia iliyoamriwa - ikiwa ameazimia kujilazimisha kwa Kanisa, bila ombi lake bila kukiri- au ikiwa amechaguliwa kwa nafasi ya kiongozi au Mzee anatafuta kushikilia wadhifa huo na anauchukulia kama haki, bila kura za mara kwa mara za Kanisa mara kwa mara kuomba huduma yake iendelee, tunaweza kuiweka chini ikiwa ndugu hajajionea nia ya kesi hiyo, au kwamba ana roho mbaya, ya kujitafuta mwenyewe haifai kwa huduma yoyote katika Eklesia. Katika hafla yoyote itakuwa ni kozi sahihi kufanya mabadiliko katika hafla ya kwanza ya kufanya

uchaguzi: na, kama inavyopendekezwa, Jumapili ya kwanza ya mwaka au robo itakuwa wakati unaofaa kukumbukwa kwa urahisi.

"Waonye wale ambao sio waaminifu"

"Ndugu, tunawasihi, waonya wale ambao hawatadhibiti, watie moyo wasio na nguvu, uwasaidie wanyonge, msiwe na subira kwa watu wote. Tazama, hakuna mtu awaye yote anayemtendea mtu yeyote maovu kwa ubaya, lakini kila wakati fuata yaliyo mema, kati yenu na watu wote. " 1 Thes. 5: 14,15

Ushauri huu sio kwa wazee, lakini kwa Kanisa lote, pamoja na wazee. Inachukua utambuzi wa ukweli kwamba ingawa Kanisa lote, kama Kiumbe kipya cha Mungu, lina msimamo kamili mbele yake kama Viumbe vipya katika Kristo Yesu, lakini kila mmoja wao ana udhaifu wao kulingana na mwili. Inaonyesha, zaidi, kile tunachotambua; Vizuri., kwamba kuna tofauti katika digrii na kwa aina ya udhaifu wetu wa mwili; ili, kama ilivyo kwa watoto wa familia ya kidunia maoni tofauti yanahitaji kutibiwa tofauti na wazazi, zaidi katika familia ya Mungu kuna tofauti nyingi za mtazamo kiasi cha kuhitaji kuzingatia maalum kwa mwenzake. Kuzingatia mapungufu ya kila mmoja, kwa maoni ya kukosoa, itakuwa kujidhuru wenyewe, kusitawisha mioyo yetu mtazamo wenye makosa, kuamka kwa umakini udhaifu na kutokamilika kwa wengine, na kwa sehemu, labda, kupuuza kasoro zetu wenyewe. Ukosoaji huo ni wazi kabisa kwa roho na kusudi la ushauri wa Mtume.

Wale wanaoshughulikiwa ambao wamezaliwa na roho ya ukweli, roho ya utakatifu, roho ya unyenyekevu, roho ya upendo. Kama vile wanavyokua katika upendeleo wa Roho, wataogopa na kukosoa kasoro zao wenyewe; wakati upendo wao kwa wengine utawaongoza kufanya udhuru na posho nyingi kwa wao iwezekanavyo. Lakini wakati roho hii ya upendo inawasilisha vizuri makosa na udhaifu wa ndugu, ni kuwa macho, lakini, kuwafanya wema - sio kwa kubishana, ugomvi, ugomvi, chiding, kumkosoa na kumtukana, lakini kwa njia kama vile Sheria ya Dhahabu, ingeidhinisha. Kwa upole, upole, uvumilivu na uvumilivu, itatafuta posho kwa udhaifu wa kila mmoja, na wakati huo huo kusaidiana kutoka kwao, kila mmoja akikumbuka udhaifu wake mwenyewe wa aina fulani.

Wasio na sheria hawafai kufarijiwa na kuungwa mkono na kutiwa moyo katika njia yao mbaya; lakini kwa fadhili, kwa upendo, wanapaswa kushauriwa kuwa Mungu ni Mungu wa utaratibu; na kwamba kwa kadiri tunavyokua katika mfano wake na neema yake lazima tuzingatie sheria za utaratibu. Wanapaswa kushauriwa kwamba hakuna chochote kinachozidi kutoka kwa mpangilio wa kimungu kuliko machafuko; na kwamba kama vile watu wa kidunia wanavyotambua kanuni ambayo mfumo mbaya zaidi wa serikali unavyofikiria ni bora kwa machafuko, ndivyo watu wa Mungu, ambao wamepokea roho ya akili timamu, Roho Mtakatifu, wanapaswa kutambua kanuni hiyo hiyo katika Kanisa. ; na Mtume anatumia tujisalimishe sisi kwa mmoja, kwa sababu ya masilahi ya jumla ya sababu ya Bwana. Ikiwa sisi sote tulikuwa kamili, na uamuzi wetu wa mapenzi ya Bwana ni kamili, sote tutafikiria sawa - hakutakuwa na umuhimu fulani wa kupeana mmoja kwa mwingine; lakini kwa kuwa hukumu zetu zinatofauti, ni muhimu kila mmoja kuzingatia mwenzake na maoni ya mwingine ya uchunguzi na uamuzi, na kwamba kila mmoja atafute kutoa kitu kwa faida ya amani kwa ujumla - ndio, kutoa kila kitu ili kudumisha umoja

wa Roho katika vifungo vya amani katika mwili wa Kristo, isipokuwa ambapo kanuni inaweza kukiukwa na kozi kama hiyo.

Wasiwasi au wasio na lawama sio lawama kabisa kwa hali yao, labda. Watu wengi huzaliwa vibaya na wanaovutiwa kuwa katika mavazi yao na mambo yao yote katika maisha. Kwa hivyo, shida ni sehemu ya udhaifu wao, ambao unapaswa kufikiria kwa huruma, huruma, lakini, haipaswi kuruhusiwa kufanya vibaya kwa Kanisa la Mungu, kuzuia umuhimu wake, kuzuia ushirikiano wake katika masomo na huduma ya Ukweli. Sio mapenzi ya Mungu kwamba watu wake wawe na unyenyekevu ambao unaweza kufikia udhaifu katika kushughulika na watu wasio na shida. Kwa fadhili, kwa upendo, lakini kwa dhiti, wanapaswa kuonyeshwa kwamba, kwa utaratibu ni sheria ya kwanza ya mbinguni, kwa hivyo lazima itukuzwe sana miongoni mwa wale ambao wana nia ya mbinguni; na kwamba itakuwa dhambi kwa kutaniko kumruhusu mmoja au wawili au zaidi ya washiriki wake kufanya vurugu kwa kanuni za Kiungu, kama inavyoonyeshwa katika Neno la Mungu na kwa ujumla kama linavyofahamika na kutaniko ambalo yeye hushirikiana nalo.

Kushauri sio agizo la jumla

Itakuwa kosa kubwa, hata hivyo, kudhani kwamba Mtume, kwa kutumia lugha hii kwa jumla kwa Kanisa, alimaanisha kuwa kila mtu wa Kanisa alikuwa akifanya shauri kama hilo. Ili kushauri kwa busara, kwa msaada, ni jambo dhaifu kabisa, na inashangaza ni wachache walio na talanta. Uchaguzi wa wazee kwa upande wa makutaniko unaeleweka kuashiria uchaguzi wa wale walio na idadi kubwa ya maendeleo ya kiroho, pamoja na sifa za asili za kuwawakilisha wawakilishi wa mkutano, sio tu kwa heshima ya uongozi wa mikutano, n.k., lakini pia kwa heshima ya kuweka utaratibu katika mikutano na kuwashauri wasio waaminifu kwa busara, fadhili, kwa uthabiti. Kwamba hii ni wazo la mtume imeonyeshwa wazi katika aya mbili zilizotangulia, ambamo anasema:

"Tunawasihi, ndugu, mjue wale wanaofanya kazi kati yenu, na wakuwongoeni katika Bwana, na wakushauri; na muwathamini sana kwa upendo kwa sababu ya kazi zao. Na muwe na amani kati yenu."

1 Thes. 5: 12,13

Ikiwa hekima ya Kimungu imetajwa vizuri na kutumika vizuri katika kuchagua wazee wa kutaniko, inafuata kwamba wale waliochaguliwa walithaminiwa sana; na kwa kuwa novices hazipaswi kuchaguliwa, inafuata kwamba hizi zilithaminiwa na kuchaguliwa kwa sababu ya kazi zao, kwa sababu iligunduliwa na ndugu kuwa walikuwa na kipimo kikubwa cha roho takatifu ya upendo na hekima na upole, badala ya asili fulani zawadi na sifa za huduma hii. Kuwa "na kuwa na amani kati yenu wenyewe," kama vile Mtume anahimiza, inamaanisha kwamba, ikiwa wamewachagua wazee hawa kuwa wawakilishi wa mkutano, shirika kwa ujumla lingeangalia kwao kutekeleza huduma ambayo walichaguliwa, na wangepanya si kujaribu kuchukua kila mtu mwenyewe kuwa mkosoaji, au mshauri, nk Kwa kweli, kama tumeona tayari, watu wa Bwana hawapaswi kuhukumuana wenyewe kwa wenyewe; na kusanyiko pekee kwa ujumla linaweza kutenganisha nambari moja kutoka kwa ushirika na marupurupu ya mkutano. Na hii, tumeona, inaweza kuja tu baada ya hatua mbali mbali za kibinafsi zimechukuliwa baada ya juhudi zote za kuleta mageuzi zimeonekana kuwa hazipatikani, na masilahi ya Kanisa kwa ujumla kutishiwa sana na mwenendo mbaya wa mkosaji. Lakini katika maandishi yaliyopita mbele yetu

Mtume anasisitiza kwamba mkutano "watajua" - ni kusema, watambue, wale ambao wamechagua kama wawakilishi wao, na wanatarajia watunze juu ya masilahi ya Kanisa, na kufanya Ushauri wa wasio na sheria, hadi kufikia hatua ambayo mambo yangukuwa mazito ya kuwaleta mbele ya Kanisa kama mahakama.

Kukemea kwa umma ni nadra

Ushauri huu, chini ya hali zingine, unaweza kuhitaji kufanywa hadharani mbele ya mkutano, kama vile Mtume anavyomwonyesha Timotheo: "Wale wanaotenda dhambi [hadharani] wakakemee mbele ya wote, ili wengine pia waogope." (1 Tim. 5:20) Kulaumu kwa umma kama hivyo kunamaanisha dhambi ya umma ya hali mbaya. Kwa upotevu wowote kulinganisha kutoka kwa sheria za agizo wazee, chini ya sheria ya upendo, na Sheria ya Dhahabu, hakika wanapaswa "kuzingatiana ili kupeana upendo na matendo mema," na kwa hivyo kwa kuzingatia wangejua kuwa neno kwa faragha ingekuwa inasaidia sana kwa mtu kuliko kukemea umma, ambayo inaweza kukata au kujeruhi au kuumiza asili nyeti ambapo kujeruhi hakukuwa na maana kabisa, na ambapo upendo ungeongoza kozi tofauti. Lakini ingawa Mzee anapaswa kukemea dhambi mbaya hadharani, inapaswa kufanywa, hata hivyo, kwa upendo, na kwa hamu kwamba yule aliyekaripiwa anaweza kusahihishwa na kusaidiwa kurudi, na sio kwa hamu ya kumfanya kuwa mwelevu na kumtupa nje. Wala, kwa kweli, haingii ndani ya mkoa wa Mzee kumkemea yeyote kwa kiwango cha kuwaondoa kutoka upendeleo wa kutaniko. Kukemea kwa kiwango hiki, kama tulivyoona, inaweza kuendelea kutoka kwa Kanisa lote, na kwamba baada ya usikilizaji kamili wa kesi hiyo, ambayo mtuhumiwa ana nafasi kamili ya kujitetea au kurekebisha njia zake na kusamehewa. Kanisa, Eklesia, lililowekwa wakfu kwa Bwana, kwa ujumla, wawakilishi wake, na Mzee ni mwakilishi wa Kanisa tu - dhana bora ya Kanisa ya chaguo la Bwana. Kwa hivyo, Kanisa, na sio wazee, ndio hufanya mahakama ya uamuzi wa mwisho katika mambo yote kama haya; kwa hivyo, kozi ya mzee huwa chini ya kukaguliwa au kusahihishwa na Kanisa, kulingana na hukumu ya umoja ya mapenzi ya Bwana.

Wakati wa kuzingatia kipindi hiki cha mada hii, tunaweza kusimama kwa muda kuuliza ni kwa kiwango gani Kanisa, moja kwa moja au moja kwa moja, au kupitia wazee wake, ni kutekeleza jukumu hili la kuonya wasio halali, na mwishowe kuwatenga kutoka kwa mkutano. Siyo ndani ya uwezo wa Kanisa kuwatenga kabisa. Ndugu ambaye, baada ya kumkosea mshiriki wa ndugu au mwili wote wa Kanisa, anarudi tena na kusema, "Ninatubu kwa mwenendo wangu mbaya, na kuahidi juhudi zangu nzuri za kufanya vizuri katika siku zijazo," au sawa na hii, ni kwa kusamehewa - kikamilifu, kwa uhuru - moyoni kama vile tunatumahi kuwa Bwana atasamehe makosa ya wote. Hakuna mtu isipokuwa Bwana ana nguvu au mamlaka ya kumkata mtu yeyote milele - nguvu ya kukamua tawi kutoka kwa Mzabibu. Tumearifiwa kwamba kuna dhambi ya kufa, ambayo haina maana kuomba (1 Yohana 5:16); na tunapaswa kutarajia kwamba dhambi ya makusudi kama hiyo ingeleta adhabu ya Kifo cha Pili ingekuwa wazi sana, yenye kung'aa, hata kutambuliwa kwa urahisi na wale ambao wana ushirika na Bwana. Hatupaswi kuhukumu yoyote kwa kile kilicho ndani ya mioyo yao, kwa maana hatuwezi kusoma mioyo yao; lakini ikiwa watafanya dhambi kwa makusudi hadi kufa itakuwa dhahiri kwa nje - kwa midomo yao, ikiwa ni makosa ya mafundisho, wakikana damu ya thamani ya upatanisho; au kwa tabia yao mbaya, ikiwa wamegeuka kufuata mwili, "kama mmea aliyeoshwa, ili kumtia matope matope." Ni kuheshimu kama hizi, zilizotajwa katika Ebr. 6: 4-8; 10: 26-31, kwamba mtume anatuonya tusiwe na uhusiano

wowote - kutokula nao, kutowapokea ndani ya nyumba zetu, na sio kuwaamuru Mungu (2 Yohana 9-11); kwa sababu wale ambao wangeshirikiana nao au wataamuru kuwa Mungu amepewa hesabu wangechukuliwa kama kuchukua maeneo yao kama maadui wa Mungu, na kama kushiriki kwa matendo maovu au mafundisho mabaya, kama inavyokuwa.

Lakini kwa heshima na wengine, ambao "hutembea vibaya," kanuni ni tofauti sana. Ndugu au dada aliyetengwa kama huyo hawapaswi kutibiwa kama adui, wala kufikiria kama vile; lakini kama ndugu aliyekosea, kama vile mtume anavyosema zaidi katika waraka huu, "Ikiwa mtu yeyote hatatii neno letu kwa waraka huu [ikiwa atakuwa na shida, hataki kuwasilisha mwenyewe kwa hoja nzuri na upendo, sheria za ukarimu wa agizo] Mtu huyo, na usiwe na ushirika naye, ili aone haya, lakini usimwone kama adui, lakini mwonye kama ndugu." (2 Wathesalonike 3: 14,15) Kesi kama hii inaweza kumaanisha upinzani wa wazi, wa umma kwa upande wa ndugu kwa kanuni za agizo zilizowekwa na Mtume, kama kisemacho cha Bwana; na kupinga kwa umma kwa kanuni sawa inapaswa kukaripiwa na kusanyiko, ikiwa wataamua kwamba ndugu huyo ni nje ya utaratibu kwamba anahitaji kushauriwa; na ikiwa hatakubali aina ya maneno mazuri, aliyotumwa na Bwana wetu kupitia mtume, anapaswa kuzingatiwa kwa makubaliano ili kuifanya iwe sio sawa kuwa na ushirika wa ndugu hadi atakapotaka. idhini ya mahitaji haya ya kuridhisha. Haipaswi kupitishwa barabarani bila kutambuliwa na ndugu, lakini atendewe kwa heshima. Kutengwa kunapaswa kutoka kwa haki za mkutano na kutoka kwa vyama maalum vya kidugu, nk, pekee kwa waaminifu. Hii inaonyeshwa pia katika maneno ya Bwana wetu, "Awe kwako kama mtu wa mataifa na ushuru." Mola wetu haimaanishi kwamba tunapaswa kumdhuru mtu wa kipagani au ushuru, wala kumchukulia vibaya kwa njia yoyote ile; lakini tu kwamba hatupaswi kushirikiana kama ndugu, wala kutafuta siri zao, au kama Viumbe vipya huwapatia vitu vyetu. Nyumba ya imani inapaswa kutiwa saruji na kuunganishwa pamoja na upendo na huruma, na usemi wa haya kwa njia mbali mbali. Ni kutokana na ukosefu wa marupurupu haya na baraka ambazo ndugu aliyejitenga husababishwa kuteseka, hadi atahisi kwamba lazima abadilisha njia zake na kurudi kwenye mkutano wa familia. Kuna maoni katika suala hili kwa uchangamfu, kwa upendo, na udugu wa kweli, ambao unapaswa kutawala kati ya wale ambao ni washiriki wa mwili wa Bwana.